

בדיחת השבוע בתל-אביב

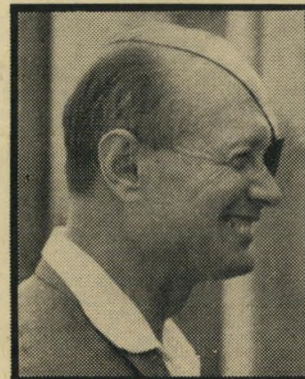
דנה גיים!

ללוחמה פסיכולוגית היו הכרוזים שהופצו בין חיילי ארצות-הברית ששירתו באיטליה. הכרוזים, שהראו אותן מצליחים לפתות היהודים השמנים, שרתו שתי מסורות: זחיליים בחזית, והם גם עזרו בהפצת תעמולת-זוועה אנטישמית.

לצייקובסקי, וכינו את היצירה בריכת ה- ברזים, אבל הסיפור על דייך, כרמל ואלון העומדים בתור כדי להנות מחסי הגבירות היה באמת מצחיק. לא ידוע מה חשבה כריסטין קילר על כך שהיא גויסה עלידי המצרים ללא ידי עתה, אבל כן ידוע מה חשבה מאנדי. זה שיעשע אותה, והיא סיפרה לכולם את הבדיחה. כששאלו אותה מה היא יכולה לענות, היא צחקה, ושאלה: "מה אני כבר יכולה לענות על שטויות כאלה." ובאמת מה יכלה לענות, בפרט שבכלל הייתה באנגליה בי אותו זמן. שהייתה אמורה לבלות עם השר.

כך שידרו צור הבא: הישראלית כעת בצבא, גיע במיוחד זה כריסטין אליה. יגאל אלון, דייך. ל ראשי ה- בעצם ימי מוראל, וזאת

דייך

ברמל

ובלונדון היא קיבלה אמנם את הפרסום הרגיל שלה בעיתונים, אבל אם היתה ל- פרסומים אלה השפעה פסיכולוגית — אז דוקא מעודדת מאד: "מאנדי חוזרת להגן על המולדת שלה", הודיעו העיתונים האנגליים. "האם תתניס מאנדי לצבא?" שאלו אחרים. את הרושם העז ביותר עשה שיזור ה- טלביזיה בו הראו את התרמות הדם שצולמו בדיסקוטק של מאנדי: אנשים זרים ברחוב, שאף לא שמעו עליה בתקופת פרשת פרוץ- יומי — פנו אליה ברחוב — והציעו לתרום דם לישראל.

וכך באמת עזרה מאנדי ללוחמה-הפסיכית- לוגית: בלונדון עוררה גל של אהדה ליש- ראל, ובחזרה רוצה — סיפקה, בעזרתו האדיבה של רדיו קאהיר — את אחת ה- בדיחות המבדרות של השבוע.

כיפק. הזה — ש- משרת ה- החיתי שנש- משתשע עם עת! — היו דוקא זה היה כל הפכו את זה עבר מאחד

ות הבדיחה י רדיו קאהיר לאה בשגיאות ללקריוזו (כמו ה- הברבורים

כריסטין